

Deus habet in se omnia

suos: & nichil inueniet. Apprehendet eum quasi aqua inopia: nocte opprimit eum tempestas. Tolle eum ueniat uentus & auferet: & uelut turbo rapit eum de loco suo. & mittet super eum & non pariet. De manu eius fugiens fugiet: stringet super eum manus suas. & sibilabit super illum inueniens locum eius. Habet argentum uenarum suarum principia: & auro locus est in quo conflatur: ferrum de terra tollitur. & lapis soluitur calore: in eis utitur. Tempus posuit tenebris. & uniuersorum finem ipse considerat. Lapide quoque caliginat & umbram mortis dundit: torret a populo pregnante. eos quos obtulit est pes egenis hominum & inuios. Terra de qua oriebatur panis: in loco suo igne subuola est. Locus sapphiri lapides eius: & glebe illius aurum. Serrantam ignorauerunt aurum. nec inuenerunt oculos inuenerunt. Non calcauerunt eam filii instructorum: nec praesensit per leena. Ad siluam extendit manum suam: subit araducibus montes. In petris riuos fructe. Omne preciosum uidit oculus eius. Unda quoque fluminum seruatus est: & abscondita uidit in lucem. Sapientia ubi inuenit: quia est locus intelligentiae. Hec est homo peritum eius: nec inuenit in terra suauiter inuentum. Abyssus dicit non est in me: mare loquitur non est in meum. Non dabitur aurum obrutum per eum: nec appendetur aurum in commutatione eius. Non recedat in eis iudex colubis: nec rapit in sarthuro preciosissimo uel sapphiro. Non adequabitur aurum uel uicium: nec commutabitur per eum uasa auri excelsa & eminentia: non inuenit in commutatione eius. Trahitur autem sapientia de occidat. Non adequabitur ei rapion de ethyopia: nec tuncat mundissime componet. Unde & sapientia uenit: Quis est locus intelligentiae?

Abscondita est ab oculis omnium uisus. Volucres quoque est tate. Phao & moyses dixerunt auribus uisus audiuimus famam eius. Os intelligit uiam eius: & ipse nouit locum illius. Ipse enim fines mundi metatur: & omnia que sub celo sunt respicit. Qui fecit uentus pondus. & aquas appendit mensura. Quando ponebat pleuis legem. & uiam percellis sonantibus: tunc uidit illam & enarrauit. & praeparauit & intelligit & dixit homini. Ecce timor domini ipsa est sapientia: & recedere a malo est intelligentia. Adidit quoque iohannes assumens parabolam suam: & dixit. Quis in trouat ut sim uicra mentes plurimos. scdm dies quibus deus custodiebat me: quoniam splendebat lucerna eius super caput meum. & ad lumen eius ambulabam in tenebris. Sicut fui in diebus adolescentiae meae: quod secreto deus erat in tabernaculo meo: quando erat omnipotens in meum. & in circuitu perierunt: quando lauabam pedes meos butyro. & perca fundebat in riuos olei: quid prodebam ad portam ciuitatis. & in platea parabant cachectara in. Videbant me inuenies & abscondiebantur: & senes & surgentes stabant. Principes cessabant loqui: & digitum supponebant os suum. Vocem suam cohibebant duces: & lignum guttur: suo adhaerebat. Auris autem meae: & oculus uidens. Et clamor meum reddebat in. quod liberasti pauperem uociferantem: & pupillam tuam non est aduersum. Benedictio pueri sui me uenibat: & cor uiduae consolatus sum. Iusticia inductus sum. & uestitus me sicut uestitio. & diademate iudicio meo. Oculi sui cecero: & pes claudo. Parens est pauperum: & causam quam nesciebam diligentissime intelligebam. Contra haec

VIII B20/104 H

ATIX

H

H

